

W. A. Mozart, uit: Le nozze di Figaro

Voi che sapete

Voi che sapete che cosa è amor,
donne, vedete s'io l'ho nel cor.
Quello ch'io provo vi ridirò,
è per me nuovo, capir nol so.

Sento un affetto pien di desir,
ch'ora è diletto, ch'ora è martir.
Gelo e poi sento l'alma avvampar,
e in un momento torno a gelar.

Ricerco un bene fuori di me,
non so chi'l tiene, non so cos'è.
Sospiro e gemo senza voler,
palpito e tremo senza saper.

Non trovo pace notte né dì,
ma pur mi piace languir così.
Voi che sapete che cosa è amor,
donne, vedete s'io l'ho nel cor.

Dames die weten

Dames die weten wat liefde voor iets is,
zeg mij: lijd ik eraan, of heb ik het mis?
Dat wat ik meemaak, ben ik niet gewend;
'k kan het niet vatten; het is onbekend.

Mijn hele wezen vol van gevoel;
soms is het heerlijk; dan weer foute boel.
Kijk hoe mijn ziel ontvlamt als brandbaar hout;
twee minuten later krijg ik het weer koud.

Dat wat ik wil gaat buiten mij om
wat het is weet ik niet, noch het waarom.
Onwillekeurig slaak ik een zucht
ik sta te trillen en hap naar lucht

Ik heb geen rust meer, zelfs in de nacht
maar het bevalt mij, al dit gesmacht.
Dames die weten wat liefde voor iets is,
zeg mij: lijd ik eraan, of heb ik het mis?

G. Rossini, uit: Il barbiere di Siviglia

Cavatina Figaro

Largo al factotum della città.
Presto a bottega, ch  l'alba   gi .
Ah, che bel vivere, che bel piacere
per un barbiere di qualit !
Ah, bravo Figaro! Bravo, bravissimo;
fortunatissimo per verit !
Pronto a far tutto, la notte e il giorno
sempre d'intorno, in giro sta.
Miglior cuccagna per un barbiere,
vita pi  nobile, no, non si d .
Rasori e pettini, lancette e forbici,
al mio comando tutto qui sta.
V'  la risorsa, poi, del mestiere
colla donnetta col cavaliere
Ah, che bel vivere, che bel piacere
per un barbiere di qualit !
Tutti mi chiedono, tutti mi vogliono,
donne, ragazzi, vecchi, fanciulle:
Qua la parrucca Presto la barba
Qua la sanguigna Presto il biglietto
Figaro ... Figaro Son qua, son qua.
Figaro... Figaro... Eccomi qua.
Ahim , che furia! Ahim , che folla!
Una alla volta, per carit !
Figaro su, Figaro gi 
Pronto prontissimo son come il fulmine:
sono il factotum della città.
Ah, bravo Figaro! Bravo, bravissimo;
a te fortuna non mancher .

Cavatina van Figaro

Opzij voor de duizendpoot van de stad!
Snel naar mijn zaak, het wordt al licht.
't Is goed leven en genieten
voor een kapper van niveau.
Bravo Figaro, bravissimo;
het geluk lacht je toe!
Dag en nacht sta ik klaar
om van alles te doen.
Rijker en beter dan dit
wordt het niet voor een barbier.
Scheermessen, kammen, lancetten en scharen,
alles ligt hier binnen bereik.
En ik heb omgang met
jonge vrouwtjes en sjieke heren;
't is goed leven en genieten
voor een kapper van niveau!
Allemaal komen ze naar me toe:
man en vrouw, jong en oud.
Voor een pruik, voor een scheerbeurt,
voor een aderlating of voor een brief.
Figaro, Figaro! Ik kom, ik kom.
Figaro, Figaro! Daar ben ik al.
God wat een drukte, wat een gedoe!
Een tegelijk, alstublieft.
Figaro hier, Figaro daar...
Ik ben snel als de bliksem:
bij mij kun je voor alles terecht.
Bravo Figaro, bravissimo;
rijkdom en geluk zijn verzekerd.

G. Rossini, uit: *La cenerentola*

Nacqui all'affanno

Nacqui all' affanno, al pianto,
Soffrì tacendo il core;
Ma per soave incanto
Dell' età mia nel fiore,
Come un baleno rapido
La sorte mia cangiò.

No, no; tergete il ciglio
Perchè tremar, perchè?
A questo sen volate,
Figlia, sorella, amica,
Tutto trovate in me.

Non più mesta accanto al fuoco

Starò sola a gorgheggiar.
Ah! fu un lampo, un sogno, un gioco
Il mio lungo palpitar.

Mijn leven was een martelgang

Mijn leven was een martelgang,
zwijgend moest ik lijden;
maar door de zoete charme van
al mijn jonge jaren,
veranderde bij toverslag
zo plotseling mijn lot.

Ach, droog toch jullie tranen, want
waarom zou je wenen?
Ach, kom toch in mijn armen, want
Dochter, zuster en vriendin:
ik ben het allemaal.

Naast vreugd kan geen verdriet
bestaan;

'k zal alleen nog juichen.
Mijn lange lijdensweg was slechts
een flits, een droom, en spel.

W. A. Mozart, uit: Don Giovanni

Là ci darem la mano

DON GIOVANNI
Là ci darem la mano,
Là mi dirai di sì.
Vedi, non è lontano;
Partiam, ben mio, da qui.

ZERLINA
Vorrei e non vorrei,
Mi trema un poco il cor.
Felice, è ver, sarei,
Ma può burlarmi ancor.

DON GIOVANNI
Vieni, mio bel diletto!

ZERLINA
Mi fa pietà Masetto.

DON GIOVANNI
Io cangierò tua sorte.

ZERLINA
Presto... non son più forte.

DON GIOVANNI
Andiam!

ZERLINA
Andiam!

A DUE
Andiam, andiam, mio bene.
a ristorar le pene
D'un innocente amor.

Daar zullen wij gaan trouwen

DON GIOVANNI
Daar zullen wij gaan trouwen,
zeg alsjeblieft geen neen.
Ver is het niet, mijn liefje,
komaan, dan gaan we erheen.

ZERLINA
Ik wil wel maar ik wil niet,
mijn hartje klopt zo snel.
Ik weet dat hij me blij maakt,
maar wil hij of is het maar spel?

DON GIOVANNI
Kom, lief; je zal bij mij zijn!

ZERLINA
Masetto zal niet blij zijn.

DON GIOVANNI
Ik zal je leven verrijken.

ZERLINA
Straks zal ik nog bezwijken.

DON GIOVANNI
We gaan.

ZERLINA
We gaan!

SAMEN
We gaan, mijn lief, en willen
het smachten nu wel stillen
van ons onschuldig gevrij.

D. Modugno

Volare (nel blu dipinto di blu)

Penso che un sogno così non ritorni mai più;

mi dipingevo le mani e la faccia di blu,
poi d'improvviso venivo dal vento rapito
e incominciavo a volare nel cielo infinito

Volare
Cantare
Nel blu, dipinto di blu,
felice di stare lassù.

E volavo felice più in alto del sole ed ancora più
su,
mentre il mondo pian piano spariva lontano
laggiù,
una musica dolce suonava soltanto per me

Volare etc.

Vliegen (in het blauwgeverfde blauw)

Ik denk niet dat mijn droom nog
terugkomt:
ik verfde mijn gezicht en handen blauw -
plots werd ik meegenomen door de wind
en steeg op naar de oneindige hemel.

Vliegen,
zingen
in het blauwgeverfde blauw;
heerlijk is het hierboven.

Blij vloog ik de zon voorbij en nog hoger,
terwijl de wereld onder mij verdween;
er klonk bekoorlijke muziek, alleen voor
mij.

Vliegen etc.

Laura Pausini/Paul de Leeuw: La solitudine

Marco se n'è andato e non ritorna più
Il treno delle sette e trenta, senza lui
È un cuore di metallo senza l'anima
Nel freddo del mattino grigio di città
A scuola il banco è vuoto, Marco è dentro me
È dolce, il suo respiro fra i pensieri miei
Distanze enormi sembrano dividerci
Ma il cuore batte forte dentro me

Chissà se tu mi penserai
Se con i tuoi non parli mai
Se ti nascondi come me
Sfuggi gli sguardi e te ne stai
Rinchiuso in camera e non vuoi mangiare
Stringi forte a te il cuscino
Piangi e non lo sai quanto altro
male ti farà la solitudine

De eenzaamheid

Marco is weg, en komt niet meer terug;
de trein van half acht, zonder hem,
is een metalen hart zonder ziel
in de koude grijze stadsochtend.
De schoolbank is leeg, Marco zit in mij;
ik voel zijn adem door mijn gedachten gaan.
Ondanks de grote afstand die ons scheidt
gaat mijn hart heftig tekeer.

Wie weet of je aan me denkt
en iedereen buitensluit
en je verbergt, net als ik
en de blikken ontwijkt en je opsluit
in je kamer, zonder te eten
en je kussen tegen je aandrukt
en huilt, en nog niet weet
hoe pijnlijk de eenzaamheid zal zijn.

Vanmorgen ben ik in m'n eentje opgestaan,
het bed was leeg; je bent vannacht niet hier geweest.
Je zal wel weer zijn blijven hangen op een feest,
zo gaat het al een tijd, ik wen er langzaam aan.
De reden die je hebt voor je afwezigheid,
is meestal ondoordacht en dertien in dozijn,
ik slik ze elke keer weer en doorsta de pijn,
en heb zo'n voor gevoel: ik raak je kwijt!

Dus ik vraag je: ik wil niet dat je liegt,
ik wil niet dat je me bedriegt,
ik hoor de tranen in je stem,
je houdt van mij maar ook van haar,
ik wil nu dat je eindelijk kiest,
ik wil nu weten wie verliest,
en wie je kiest; ik leg me neer,
ik wil alleen geen leugens meer.
De smoes van gun me tijd is nu voorbij,
de keuze is aan jou, en als je bij me blijft,
blijf dan van mij. Geen spijt of geen berouw.

La solitudine fra noi
Questo silenzio dentro me
È l'inquietudine di vivere la vita senza te
Ti prego, aspettami perché
Non posso stare senza te
Non è possibile dividere la storia di noi due

L. Dalla: Caruso

De eenzaamheid tussen ons,
de stilte in mijn wezen
is de angst om zonder jou te leven.
Wacht op me, als je blijft,
omdat ik niet zonder je kan;
wij kunnen niet gescheiden worden.

Caruso

Qui dove il mare luccica,
E tira forte il vento
Su una vecchia terrazza
Davanti al golfo di Surriento
Un uomo abbraccia una ragazza,
Dopo che aveva pianto
Poi si schiarisce la voce,
E ricomincia il canto.

Te voglio bene assaje,
Ma tanto tanto bene sai
è una catena ormai,
Che scioglie il sangue dint' 'e 'vvene sai.

Vide le luci in mezzo al mare,
Pensò alle notti là in America
Ma erano solo le lampare
Nella bianca scia di un'elica
Sentì il dolore nella musica,
Si alzò dal pianoforte
Ma quando vide la luna uscire da una
nuvola
Gli sembrò più dolce anche la morte
Guardò negli occhi la ragazza,
Quelli occhi verdi come il mare
Poi all'improvviso uscì una lacrima,
E lui credette di affogare

Potenza della lirica,
Dove ogni dramma è un falso
Che con un po' di trucco e con la mimica
Puoi diventare un altro
Ma due occhi che ti guardano
Così vicini e veri
Ti fan scordare le parole,
Confondono i pensieri
Così diventa tutto piccolo,
Anche le notti là in America
Ti volti e vedi la tua vita
Come la scia di un'elica
Ma sì, è la vita che finisce,

Hier, waar de zee schittert
en de wind sterk is,
op een oud terras
aan de golf van Sorrento,
omhelst een man een meisje
dat heeft gehuild.
Dan wordt zijn stem weer helder
en hervat hij zijn lied.

Ik hou van je,
ik hou zo veel van je.
Het is een samensmelting die
als bloed door mijn aderen stroomt.

Hij zag de lichtjes midden op zee
en dacht aan de nachten in Amerika;
maar het was het oplichtende kielzog
van een vissersboot.
De muziek sneed door zijn ziel
en hij stond op van achter de piano,
maar toen hij de maan tevoorschijn zag komen
scheen zelfs de dood zachtaardig.
Hij keek het meisje in de ogen
- die ogen zo groen als de zee -
toen er plotseling een traan verscheen
waarin hij leek te verdrinken.

De kracht van de opera,
waarin ieder drama geveinsd is;
waar je, met wat schmink en mimiek
iemand anders kunt worden.
Maar twee ogen die je aankijken,
zo dichtbij en oprecht,
doen je je woorden vergeten
en je gedachten vertroebelen.
Zo wordt alles onbeduidend,
ook de nachten in Amerika.
Je draait je om en kijkt naar het leven
als naar het kielzog van een vissersboot:
het leven dat ten einde loopt.

Ma lui non ci pensò poi tanto
Anzi si sentiva già felice,
E ricominciò il suo canto

Maar daar dacht hij niet te veel aan,
want hij voelde zich gelukkig
en hervatte zijn lied.

A. Bocelli/H. Westenra: Vivo per lei

Vivo per lei da quando sai
la prima volta l'ho incontrata,
non mi ricordo come ma
mi è entrata dentro e c'è restata.
Vivo per lei perchè mi fa
vibrare forte l'anima,
vivo per lei e non è un peso.

Vivo per lei anch'io lo sai
e tu non esserne geloso,
lei è di tutti quelli che
hanno un bisogno sempre acceso,
come uno stereo in camera,
di chi è da solo e adesso sa,
che è anche per lui, per questo
io vivo per lei.

È una musa che ci invita
a sfiorarla con le dita,
attraverso un pianoforte
la morte è lontana,
io vivo per lei.

Now with one new love I can cope
with all the hurt and all the sadness
You are the one that gives me hope
è un pugno che non fa mai male.
Vivo per lei lo so mi fa
girare di città in città,
soffrire un po' ma almeno io vivo.

I can hear the music playing
Something deep inside me saying
Attraverso la mia voce
si espande e amore produce.

Vivo per lei nient'altro ho
e quanti altri incontrerò
che come me hanno scritto in viso:
io vivo per lei.

sopra un palco o contro ad un muro...
I'm in love and that's so true
...anche in un domani duro.
Wouldn't believe but so are you
Ogni giorno una conquista,

Ik leef voor haar

Ik leef voor haar vanaf het moment
dat ik haar voor het eerst tegenkwam;
ik weet niet meer hoe, maar
ze kwam binnen en is gebleven.
Ik leef voor haar omdat ze
mijn ziel in vuur en vlam zet;
leven voor haar kost me geen moeite.

Ook ik leef voor haar, weet je,
en je hoeft niet jaloers te zijn:
zij is er een die
altijd beschikbaar is,
zoals de radio
voor wie alleen
op zijn kamer zit, daarom
leef ik voor haar.

Ze is een muze die ons uitnodigt
om haar te strelen;
vanachter een piano
is de dood ver weg -
ik leef voor haar.

Nu kan ik de pijn en het verdriet
van een nieuwe liefde aan,
jij geeft me nieuwe hoop;
door jou zijn de slagen niet meer pijnlijk.
Ik leef voor haar; voor haar
trek ik van stad naar stad en
lijd ik, maar ik leef tenminste.

Diep binnenin mij
kan ik de muziek horen spelen
die zich via mijn stem verspreidt
en liefde teweegbrengt.

Ik leef voor haar, zij is alles wat ik heb.
Hoeveel anderen zal ik nog ontmoeten
van wier gezichten valt af te lezen:
ik leef voor haar?

Op een podium of tegen de muur...
ik ben verliefd, echt waar...
...ook in moeilijke tijden.
...en jij bent het ook.
Iedere dag een overwinning

la protagonista sarà sempre lei.

Vivo per lei perchè oramai
io non ho altra via d'uscita,
perchè la musica lo sai
davvero non l'ho mai tradita.

Vivo per lei perchè mi da
pause e note in libertà.
I will always be there when you call
when you need a friend

Vivo per lei la musica.
Vivo per lei è unica.
Io vivo per lei.

waarvan zij altijd de heldin is.

Ik leef voor haar omdat ik
niet anders kan,
omdat ik de muziek
nooit heb bedrogen.
Ik leef voor haar omdat ze
mijn leven ritme geeft.
Als je een vriend nodig hebt en belt,
zal ik er altijd voor je zijn.

Ik leef voor haar, voor de muziek.
Ik leef voor haar, zij is uniek.
Ik leef voor haar.

G. Rossini, uit: Il barbiere di Siviglia

Duetto (Dunque io son)

ROSINA

Dunque io son ... tu non m'inganni?

Dunque io son la fortunata!
Già me l'ero immaginata:
lo sapevo pria di te.

FIGARO

Di Lindoro il vago oggetto
siete voi, bella Rosina.
(Tra se) Oh, die volpe sopraffina,
ma l'avrà da far con me.

ROSINA

Senti, senti ... ma a Lindoro
per parlar come si fa?

FIGARO

Zitto, zitto, qui Lindoro
per parlarvi or or sarà.

ROSINA

Per parlarmi? ... Bravo! bravo!
Venga pur, ma con prudenza;
io già moro d'impazienza!
Ma che tarda? ... ma che fa?

FIGARO

Egli attende qualche segno,
poverin, del vostro affetto;
sol due righe di biglietto
gli mandate, e qui verrà.
Che ne dite?

ROSINA

Non vorrei...

FIGARO

Su, coraggio.

ROSINA

Non saprei...

Duet

ROSINA

Dus ik ben... hou je me niet voor de
gek?
Dus ik ben de gelukkige!
Ik had het al gedacht,
ik wist het nog eerder dan jij.

FIGARO

U, mooie Rosina, bent
het object van Lindoro's verlangen.
(Bij zichzelf) O wat een sluw vosje;
maar ze zal met mij te maken krijgen.

ROSINA

Maar zeg me wat ik moet doen
om met Lindoro te praten?

FIGARO

Stil maar, Lindoro
komt er zo aan.

ROSINA

Om te praten...? Mooi zo!
Laat hem komen, maar discreet;
ik kan niet meer wachten.
Waar blijft hij nu? Wat doet hij...?

FIGARO

Hij verwacht een of ander teken
van uw affectie, de arme;
u hoeft hem slechts twee
regeltjes te schrijven, en u zult zien.
Wat zegt u ervan?

ROSINA

Ik wil niet...

FIGARO

Kom op, zet nou door.

ROSINA

Ik weet niet...

FIGARO
Sol due righe...

ROSINA
Mi vergogno...

FIGARO
Ma di che? Ma di che? ... si sa!
Presto, presto; qua un biglietto.

ROSINA
Un biglietto? ... eccolo qua.

FIGARO
Già era scritto? Ve', che bestia!

Il maestro faccio a lei!
Ah, che in cattedra costei
di malizia può dettar.
Donne, donne, eterni Dei,
chi vi arriva a indovinar?
Qui verrà. A momenti
per parlar qui sarà.

ROSINA
Fortunati affetti miei!
Io comincio a respirar.
Ah, tu solo, amor, tu sei
che mi devi consolar!

FIGARO
Twee regeltjes maar...

ROSINA
Ik durf niet...

FIGARO
Maar waarom dan niet?
Snel, een briefje.

ROSINA
Een briefje...? Hier is het al.

FIGARO
Ze had het al geschreven? Wat een
vrouw.

Ik kan nog wat van haar leren!
Zij zou kunnen onderwijzen
in slinksheid.
Eeuwige goden, wie kan ooit
de vrouw doorgronden?
Ieder moment
kan hij hier zijn om te praten.

ROSINA
Wat een gelukzalig gevoel!
Ik begin te herademen.
Jij bent de enige, mijn lief,
die mij kan troosten!

G. Verdi, uit: *La traviata*

Brindisi (Libiamo)

ALFREDO

Libiamo ne' lieti calici
Che la bellezza infiora,
E la fuggevol ora
S'inebri a voluttà.
Libiam ne' dolci fremiti
Che suscita l'amore,
Poiché quell'occhio al core
Onnipotente va.
Libiamo, amore fra i calici
Più caldi baci avrà.

VIOLETTA

Tra voi saprò dividere
Il tempo mio giocondo;
Tutto è follia nel mondo
Ciò che non è piacer.
Godiam, fugace e rapido
È il gaudio dell'amore;
È un fior che nasce e muore,
Né più si può goder.
Godiam c'invita un fervido
Accento lusinghier.

VIOLETTA

La vita è nel tripudio.

ALFREDO

Quando non s'ami ancora.

VIOLETTA

Nol dite a chi l'ignora.

ALFREDO

È il mio destin così

LE DUE

Godiam la tazza e il cantico
La notte abbella e il riso;
In questo paradiso
Ne scopra il nuovo dì.

Drinklied

ALFREDO

Laat ons drinken uit de blijde bekers
die glans krijgen door de schoonheden rondom;
het vluchtige moment brengt ons
vrijelijk in een roes.
Laat ons drinken terwijl
de liefde ons doet sidderen,
omdat de blik rechtstreeks
naar het almachtige hart gaat.
Laat ons drinken, dan zullen
de kussen der liefde warmer zijn.

VIOLETTA

Te midden van u zal ik mijn tijd
vrolijk door kunnen brengen;
alles is dwaasheid
als het geen genot brengt.
Laten we genieten, vluchtig en snel
zijn de geneugten van de liefde;
het is een bloem die bloeit en verwelkt,
en al snel niets meer brengt.
Laten we genieten, een verleidelijke zucht
nodigt ons daartoe uit.

VIOLETTA

Leven is genieten.

ALFREDO

Zolang je nog niet van iemand houdt.

VIOLETTA

Zeg dat niet tegen iemand die net komt kijken.

ALFREDO

Zo ben ik nu eenmaal.

BEIDEN

Laten we genieten van wijn en gezang,
van de schone nacht en de lach;
dat de nieuwe dag ons aantreft
in dit aardse paradijs.